

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijaliste Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužitelja Mara Kovalenko, OIB:71929442695 Split, Smiljanićeva 6, zastupan po pun. Martini Radić Šunjić, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 20.svibnja 2026., u nazočnosti zam.pun. tužitelja, po objavi presude dana 10.lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Split OIB:51401063283, tužitelju Mari Kovalenko, OIB:71929442695, u roku od 15 dana isplatiti iznos od 64,39 € zajedno s pripadajućom:

- zakonskom kamatom koja na iznos od 41,82 koja teče od 15. lipanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 4,43 koja teče od 15. lipanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,02 koja teče od 15. studeni 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,03 koja teče od 15. veljača 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,14 koja teče od 15. rujan 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 17,94 koja teče od 15. ožujak 2024.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, osim za isplatu zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u gore navedenim bruto iznosima, dok se za više zatraženo u iznosu od 495,61 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tužbeni zahtjev odbija.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 344,31 eura sa zakonskom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 19. prosinca 2023. tužitelj navodi da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu medicinske sestre na Zavodu za ortopediju i traumatologiju. Tužitelju da je radni odnos reguliran Zakonom o radu, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, Dodacima Kolektivnom ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama. Sukladno odredbama KU-a, Dodacima KU-a i TKU-a tužitelju da se za svaki odrađeni sat isplaćuje osnovna plaća, te uvećanja i dodaci na koje je u tom satu ostvario pravo (za svaki sat odrađen u posebnim uvjetima rada, za posebnu odgovornost za živote i zdravlje pacijenata, za svaki sat odrađen noću, za prekovremeni rad itd.). S obzirom na činjenicu da tužitelj obavlja poslove radnog mjesta zdravstvenog radnika tužitelj da je radio u otežanim uvjetima rada, prekovremeno, noću, nedjeljom i blagdanom, pa mu sukladno čl.94 ZOR-a (NN 93/14, 127/17, 98/19) pripada pravo na povećanu plaću. U spornom razdoblju tuženik da je tužitelju isplaćivao dodatke samo na redoviti rad dok je na određene sate prekovremenog rada plaćao samo uvećanje od 50% za prekovremeni rad bez ostalih uvećanja za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom, iako je čl.51. KU-a (NN 143/13), odnosno čl.49. KU-a (NN 29/18), propisano kako se navedeni dodaci međusobno ne isključuju (dodatak u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom). Prema odredbi čl.58. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18), zdravstveni radnici i nezdravstveni radnici koji sudjeluju u procesu dijagnostike i liječenja imaju pravo na dodatak na plaću u iznosu od 4%, odnosno 8% od 01. rujna 2019., sukladno Dodatku II. KU-a (NN 92/19), koji dodatak nije isplaćen za sve odrađene sate (dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi). Prethodne činjenice da imaju za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Prema tome, tužitelj da ima potraživanje prema tuženiku iz osnove manje isplaćene plaće u bruto iznosu za razdoblje od 5 godina prije podnošenja tužbe do dana dostave podataka, jer tuženik nije plaćao dodatak u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni i blagdanom, nije plaćao dodatak za otežane uvjete rada za sve odrađene sate, nije plaćao dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi za sve odrađene sate, te je pogrešno obračunao i isplatio naknadu plaće za godišnji odmor i bolovanje.

2.U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u pogledu osnova i visine te u pogledu priložene punomoći navodeći da je ista priložena u ranije pokrenutom sudskom postupku protiv istog tuženika. U daljnjem tijeku postupka navodi da se protivi postavljenoj tzv. stupnjevitoj tužbi odnosno da nisu ispunjeni uvjeti za stupnjevit tužbu te predlaže da sud pozove tužitelja da uredi tužbu sukladno odredbama čl.186b Zakona o parničnom postupku, na način da postavi određeni tužbeni zahtjev.

3.Tužitelj je podneskom od 18.lipnja 2025., sukladno rješenju suda, uredio tužbeni zahtjev na način da je kao vrijednost predmeta spora označen iznos od 560,00 eura te zatražena isplata toga iznosa na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.12.2018. do 30.9.2024. sa zakonskom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 8,00 eura teče od 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec sve do isplate, te ujedno zatraženo da se parnični trošak postupka isplati na račun punomoćnika tužitelja.

3.1.Tuženik se usprotivio i tako uređenom tužbenom zahtjevu i to prvenstveno u pogledu točke kojom se traži isplata parničnog troška na račun punomoćnika tužitelja, smatrajući da se radi o preinaci tužbenog zahtjeva. U preostalom dijelu smatra da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan i nerazumljiv budući da tužitelj uređenim tužbenim zahtjevom utužuje zbroj svih potraživanja po različitim pravnim osnovama. Nadalje, da je tužbeni zahtjev za razdoblje od 25.03.2023. neosnovan iz razloga što počevši od 25.03.2023. više ne postoje odredbe koje bi obvezivale tuženika na isplatu dodataka na plaću. Naime, pravo na isplatu svih vrsta dodataka na plaću i uvećanja plaća s osnova posebnih uvjeta rada regulirano je Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20 i 3/23). Važenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20 i 3/23) nekoliko je puta produživano sklapanjem dodataka, zadnji puta Dodatkom IV (NN 3/23) kojim je njegovo važenje produženo do 25.03.2023. Nakon toga predmetni K.U. više nije produživan. Dakle, iza 25.03.2023. da ne vrijede odredbe predmetnog K.U. pa tako niti odredbe o dodacima na plaću.

3.2.Konačno, nakon provedenog financijskog vještačenja te sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, tužitelj je podneskom od 9.travnja 2026. uredio i postavio tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupan iznos od 64,39 eura.

3.3.Na tako uređeni tužbeni zahtjev tuženik je naveo da se protivi djelomičnom povlačenju tužbe odnosno tužbenog zahtjeva kako u osnovi tako i u visini.

4.Sud je tijekom postupka izveo dokaz čitanjem obračunskih isprava za tužitelja, plana rada i evidencije o radnom vremenu, vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije.

5.Tužbeni zahtjev je osnovan na način kako je određeno u izreci odluke. Tužitelj je popisao parnični trošak.

6.Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 9.travnja 2026., radi se o sporu male vrijednosti zbog čega je u postupku trebalo primijeniti odredbe čl.457. - 467. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 148/11-pročišćeni tekst 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 153/23, u daljnjem tekstu ZPP) budući se tužbeno potraživanje odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi iznos od 1.320,00 eura (ranije 10.000,00 kn).

6.1. Tužiteljjev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19, dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18-Dopuna, 123/19-Dodatak), Sporazum o osnovici za izračun plaće u javnim službama (NN 2/19), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 56/22, 127/22-Dodatak I., 58/23-Dodatak II., 128/23-Dodatak III.), Temeljnim kolektivnim ugovorom za zaposlenike u javnim službama (NN 29/24).

7. Plaća se sastoji od osnovne plaće i dodataka na plaću. Dodaci na plaću su novčani primici radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu i to: otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom, uvećanje za navršene godine radnoga staža, rad u smjenama i sl. Za razdoblja u kojima ne radi zbog opravdanih razloga određenih zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, radnik ima pravo na naknadu plaće. Visina naknade plaće određena je kao prosječna plaća koja je radniku isplaćena u prethodna tri mjeseca, uračunavajući sva primanja u novcu.

8. Člankom 94. ZOR/14 propisano je da za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanu plaću.

8.1. Sukladno čl. 49. st. 9. KU/18, prekovremenim radom se smatra svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenoga dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, dok će se sukladno odredbama KU osnovna plaća radnika uvećati za prekovremeni rad za 50%. Obračun dodatka na plaću za posebne uvjete rada valjalo je obračunavati sukladno čl. 55. KU/18 i čl. 21. Dodatka II KU, dok je dodatak za odgovornost za život i zdravlje ljudi predviđen odredbama čl. 57. KU/18.

8.2. Temeljem odredbi čl. 37. KU (NN 126/11) i čl. 36. KU (NN 143/13), radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.

8.3. Članak 57. st. 1. KU propisuje da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada, pripada pravo na dodatak na plaću. Stavkom 2. propisano je da će se osnovna plaća uvećati radnicima čija su radna mjesta i poslovi navedeni na popisu (čl. 58. KU). Na temelju članka 55. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12) i članka 21. Dodatka II. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstveno osiguranje (NN 92/19) radnik koji radi na poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada ima pravo na dodatak na plaću. Člankom 66. i člankom 67. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 126/11), radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću, ujedno je potonjim odredbama kolektivnog ugovora utvrđen popis

radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji ostvaruju pravo na dodatak za otežane uvjete rada. Na temelju članka 57. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13) i članka 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18) propisano je pravo na dodatak za otežane uvjete rada.

8.4. Temeljem članka 58. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (128/17) propisano je: „Ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje.“

8.5. Člankom 60. ZR/09, odnosno čl. 81. ZR/14, propisano je da za vrijeme korištenja godišnjega odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

8.6. Sukladno prethodno citiranim odredbama, plaću tužitelja čini osnovna plaća s pripadajućim uvećanjima. Osnovna plaća ne postoji samo u redovnom radu, već se osnovna plaća isplaćuje za svaki efektivno odrađeni sat, bilo u redovnome, bilo u prekovremenom radu, a svaki efektivno odrađeni sat se uvećava za one dodatke koji u tome satu postoje. Ova uvećanja se obračunavaju za sve sate u kojima su ostvareni i obračunavaju se od vrijednosti osnovne plaće te se ista kumuliraju ukoliko se ostvari pravo na više uvećanja budući ni iz jedne odredbe KU ne proizlazi da radniku to uvećanje pripada samo za ostvarenu redovnu satnicu, odnosno da se uvećanje plaće po osnovi prekovremenoga rada i uvećanje po osnovi otežanih uvjeta rada i drugih predmetnih dodataka međusobno isključuju. Dakle, zdravstveni radnici koji u redovnom radu imaju pravo na uvećanje plaće za posebne uvjete rada prema KU, imaju pravo na te dodatke (kumulativno) i za sate ostvarene u prekovremenom radu, kako proizlazi i prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH na sjednici Građanskog odjela održanoj 9. prosinca 2019.

9. Na okolnost visine potraživanja obavljeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvaća. Vještak je u svojem nalazu i mišljenju naveo da tužiteljica u cijelom promatranom razdoblju nije uopće imala prekovremeno odrađenih sati te da zato nije imala neplaćenih dodataka za posebne uvjete rada. Tužiteljica u cijelom promatranom razdoblju nije uopće imala ni prekovremeno odrađenih sati te da zato nije imala neplaćenih dodataka za život i zdravlje ljudi. Izračun neplaćenih dodataka na plaću rađen je od veljače/2018. do zaključno ožujka/2020., a s obzirom da se od travnja/2020. zdravstvenim djelatnicima uredno isplaćuju dodaci na plaću i za redovan i za prekovremeni rad (a što da je vještak i provjerio). U utuženom razdoblju (prosinac/2018. – rujan/2024.) tužiteljici da je isplaćena manja naknada bruto plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i/ili bolovanja do 42 dana (a što je posljedica pogrešno obračunatih dodataka na plaću iz utuženog razdoblja, kao i pogrešne metodologije kojom taj obračun vrši aplikacija COP) i to u ukupnom iznosu od 348,70 kn i 0,17 EUR. Nalaz je rađen temeljem dokumentacije dostavljene od strane tuženika (evidencije o radnom vremenu i isplatne liste), pri čemu je iz platnih lista vidljivo da tužiteljica ostvaruje pravo na dodatke za otežane uvjete rada i za odgovornost za život i zdravlje ljudi i da su joj ti dodaci mjesečno isplaćeni za sve odrađene sate. Također je vidljivo da tužiteljica u promatranom razdoblju (prosinac/2018.– ožujak/2020.) nije uopće imala prekovremeno odrađenih sati te da

zato nema ni neisplaćenih sati po toj osnovi. Iz platnih lista i evidencija o radu vidljivo da je u narednom razdoblju (od travnja/2020. do rujna/2024.) tužiteljica u pojedinim mjesecima imala neplaćene dodatke za rad subotom, nedjeljom, noću itd. kao i neplaćene naknade za godišnji odmor i/ili bolovanje, što znači da plaća tužiteljici u promatranom razdoblju nije ispravno obračunata.

9.1. Zaključno, vještak navodi da se može tvrditi sljedeće:

- u razdoblju prosinac/2018.–ožujak/2020. tužiteljica nije ostvarila niti jedan prekovremeni sat te nije imala neplaćenih dodataka za posebne uvjete rada,
- u razdoblju prosinac/2018.–ožujak/2020. tužiteljica nije ostvarila niti jedan prekovremeni sat te nije imala neplaćenih dodataka za život i zdravlje ljudi,
- neplaćeni dodaci za prekovremeni rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću i u drugoj smjeni koji su tužiteljici trebali biti isplaćeni u utuženom razdoblju (prosinac/2018. –rujan/2024.), iznose ukupno 17,94 eura bruto i to samo za 02/2024.
- kao posljedica pogrešno obračunatih dodataka na plaću iz utuženog razdoblja (prosinac/2018.–rujan/2024.), tužiteljici je isplaćen manji iznos naknada bruto plaće za vrijeme korištenja god. odmora i/ili bolovanja (do 42 dana) i to ukupno 348,70 kn i 0,17 EUR;
- ukupan iznos predmetnih dodataka na plaću (za otežane uvjete rada, za odgovornost na radu i za prekovr. rad subotom, nedjeljom, itd.) i naknada plaće za vrijeme korištenja god.odmora i/ili bolovanja (do 42 dana) koje tuženik nije isplaćivao tužiteljici u utuženom razdoblju (prosinac/2018. –rujan/2024.), iznosi sveukupno 64,39 EUR.

10.U konkretnom slučaju, tužitelj je podnio stupnjevitu tužbu i postavio manifestacijski zahtjev kojim traži dostavu potrebne dokumentacije kako bi se utvrdila razlike plaće za otežane uvjete rada za sve odrađene sate; u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni i blagdanom, za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, te naknade za korištenje godišnjeg odmora i bolovanje uzimajući u obzir stvarne pune iznose plaća sukladno utvrđenim razlikama. Točan iznos da će odrediti nakon što tuženik položi platne liste, raspored i evidenciju radnog vremena te kasnije po provedbi financijskog vještačenja, a sve jer ne raspolaže potrebnim podacima i financijskim znanjem za izračun tražbine.

10.1.S obzirom da tužitelj nije dostavio dokaze, niti pokušao dokazati da je od tuženika zatražio dostavu potrebne dokumentacije i da je tuženik takav zahtjev odbio, sud je tužitelja pozvao na postavljenje određenog tužbenog zahtjeva, sve sukladno odredbi čl.325 st.2, a u vezi s čl.186b st.4 ZPP.

11.Tužitelj je podneskom od 18.lipnja 2025. postavio određeni tužbeni zahtjev na način da je zatražena isplata iznosa od 560,00 eura za razdoblje od 01.12.2018. do 30.09.2024., po svim utuženim osnovama Konačno, a nakon provedenog vještačenja i zaprimanja vještakovog pisanog nalaza i mišljenja, tužitelj je postavio konačni tužbeni zahtjev. Naime, tužitelj sve do zaprimanja pisanog nalaza i mišljenja sudskog vještaka nije mogao znati niti izračunati koje točne iznose tuženik duguje po osnovama koje u tužbi navodi i potražuje jer tužitelj kao slabija strana iz radnog odnosa ne posjeduje znanja kojima bi precizno i točno postavio tužbeni zahtjev. Vještak je pak u svojem nalazu i mišljenju utvrdio da tužitelju pripada ukupni bruto iznos od 64,39 eura. S obzirom na takvo utvrđenje vještaka, tužitelj je uredio tužbeni zahtjev potražujući sada iznos od 64,39 eura. Tuženik se izričito usprotivio takvom djelomičnom povlačenju tužbe, kako u osnovi tako i u visini.

12. Nije sporno da je smanjenje odnosno postavljanje tužbenog zahtjeva sukladno nalazu i mišljenju vještaka svrsishodno radi rješenja odnosa među strankama s obzirom da tužitelj nema financijskog znanja da bi ispravno matematički postavio određeni tužbeni zahtjev.

13. U situaciji kada tužitelj tužbom po svim utuženim osnovama potražuje isplatu iznosa od 560,00 eura pa potom, po dostavi nalaza i mišljenja sudskog vještaka, snižava tužbeni zahtjev tako da potražuje 64,39 eura, dakle povlači dio tužbenog zahtjeva, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH od 26. travnja 2021. radilo bi se o djelomičnom povlačenju tužbe na koje se primjenjuju odredbe o povlačenju po čl. 193 ZPP-a, a s obzirom da je do djelomičnog povlačenja došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban je pristanak tuženika (Županijski sud u Varaždinu GŽ-1601/24, Županijski sud u Puli-Pola GŽ-1405/21, Županijski sud u Zagrebu GŽ R-1281/22).

14. Dakle, ako se gleda ukupan iznos koji je tužitelj potraživao prvotno uređenim tužbenim zahtjevom (560,00 eura), te konačno uređenim tužbenim zahtjevom (64,39 eura), isti je djelomično povukao tužbu.

15. Stoga je odlučujući o tužbenom zahtjevu, s obzirom na protivljenje djelomičnom povlačenju, usvojen tužbeni zahtjev za iznos od 64,93 eura sa pripadajućim kamatama, a odbijen za iznos od 495,61 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom. S obzirom na navedeno određeno je kao u toč. I izreke.

16. Prema odredbi članka 154. stavak 2. ZPP ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

16.1. Naime, kada stranka djelomično uspije u sporu, tada prilikom određivanja razmjernog dijela parničnih troškova sud treba voditi računa ne samo o visini odbijenog odnosno prihvaćenog tužbenog zahtjeva, već i o osnovi tužbenog zahtjeva, odnosno treba uzeti u obzir ne samo kvantitativni uspjeh s tužbenim zahtjevom već i kvalitativni.

16.2. Tijekom postupka tuženik je osporavao osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Tužitelj je pak djelomično uspio i u osnovi i u visini. Naime, vještak je u svojem nalazu i mišljenju utvrdio da tužiteljica nije ostvarila niti jedan prekovremeni sat te nije imala neplaćenih dodataka plaće za posebne uvjete rada, nije ostvarila niti jedan prekovremeni sat te nije imala neplaćenih dodataka plaće za život i zdravlje ljudi, dok postoji samo neplaćeni dodatak za prekovremeni rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću i u drugoj smjeni za veljaču 2024. u iznosu od 17,94 eura bruto, dok su ostali iznosi na ime naknade plaće za vrijeme korištenja god.odmora i/ili bolovanja. Nadalje, tužiteljica tužbom potražuje isplatu svih utuženih osnova za razdoblje od 01.12.2018.-30.09.2024, dakle za 70 mjeseci dok vještak utvrđuje da joj to pravo pripada za samo 10 mjeseci, što također ide u prilog djelomičnoj osnovanosti tužbenog zahtjeva. Stoga je po stajalištu ovog suda tužiteljica, gledajući kvantitativni i kvalitativni uspjeh, u postupku uspjela u omjeru od 10 %. Sukladno navedenom valjalo je donijeti i odluku o trošku u ovom postupku. Tužitelj zastupan po

punomoćniku bi s obzirom na vrijednost predmeta spora imao pravo jednokratnu nagradu od 125,00 eura po Tbr.7. toč.8 (vps manja od 100,00 eura-jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak), odnosno 10% iste, dakle 12,50 eura+331,81 eura na ime troškova vještačenja, sve skupa trošak od 344,31 eura.

16.3.U odnosu na navode tuženika da se isti protivi preinaci tužbenog zahtjeva u pogledu toč.II koja bi se odnosila na način isplate parničnog troška, ističe se da se prema čl.191. Zakona o parničnom postupku ne bi radilo o preinaci tužbenog zahtjeva, pa se takav prigovor smatra bespredmetnim.

17.Međutim, u odnosu na prigovor da se parnični trošak kao takav isplati na račun pun. tužitelja, isti se smatra osnovanim. Naime, kako se pitanje isplate parničnog troška na račun punomoćnika već dulje vremena javlja kao prijeporno prilikom donošenja odluke u trošku u spisima između istog punomoćnika i istog tuženika kao poslodavca, a u odnosu na veliki broj žalbi tuženika, sud je pregledavanjem najnovijih i recentnih drugostupanjskih odluka kojima su preinačene odluke ovog prvostupanjskog suda, odlučio da je izjavljeni prigovor osnovan. Naime, tuženik je u pravu kada kaže da protivi isplati parničnog troška na račun punomoćnika tužitelja. Odredba čl. 95. st. 1. toč. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 - dalje: ZPP) kaže da punomoćnik poduzima sve radnje za zastupanog pa tako i prima dosuđene troškove u ime i za račun zastupanog ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati, no ne može se protivnoj strani naložiti da bez posebne punomoći, kojom bi stranka izričito ovlastila punomoćnika da prima novčanu tražbinu na svoj račun, isplatu na račun punomoćnika i izvrši (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1019/2023 od 10. svibnja 2023.g i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj UIII/70/2015 od 2. ožujka 2017.) Uvidom u spis utvrđeno je da predmetnim zahtjevom tužitelj traži da se troškovi postupka isplate na račun njegovog punomoćnika, a ne samog tužitelja. Nadalje je utvrđeno da je tužitelj odvjetnici Martini Radić Šunjić izdao punomoć za vođenje parnice te je na osnovi takvih punomoći odvjetnik, kao opunomoćenik tužitelja, između ostalog, ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove. Međutim, navedenu odredbu punomoći valja tumačiti na način da punomoćnik može primiti dosuđene troškove ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati, dok se ne može naložiti protivnoj strani tj. u ovom konkretnom slučaju tuženiku, da tužitelju troškove parničnog postupka isplaćuje na punomoćnikov račun. Naime, ne postoji specijalna punomoć kojom bi tužitelj ovlastio svog punomoćnika za primanje novca pa niti na ime troškova postupka u ovom sporu. Takva punomoć ni u kojem slučaju ne predstavlja uporište da se sudskom odlukom (presudom) plaćanje troškova parničnog postupka naloži na račun punomoćnika stranke kojoj pripada pravo na naknadu parničnog troška. Takav stav zauzet je u slijedećim odlukama: Županijski sud u Zagrebu, Gž R-53/2026 od 06.02.2026., Gž R-80/2026 od 26.02.2026. i Gž R-241/2025 od 6.3.2026.; Županijski sud u Bjelovaru, Gž R-140/2025 od 16.12.2025. i Gž R-55/2025 od 30.12.2025.; Županijski sud u Šibeniku, Gž R-96/2025 od 20.02.2026.; Županijski sud u Zadru, Gž R-136/2024 od 12.2.2025.; Županijski sud u Sisku, Gž R-127/2024 od 23.05.2025., Županijski sud u Osijeku Gž R-290/2025 od 19.02.2026. i u mnogim drugim drugostupanjskim odlukama.

18.S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 10.lipnja 2026.

SUTKINJA

Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

- pun. tužitelja
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-31a8e**

Kontrolni broj: **01fc1-36951-f7de0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.